REPORTAJ DIN CONSTANȚA...

DESPRE ACTIVITATEA ATLETICĂ PE MALUL MĂRII...

Constanța a însemnat la un moment dat în atletismul românesc, orașul celor mai multe grupări afiliate la FRA.

E adevărat însă că multe dintre acestea, au fost afiliate, așa doar ca să existe, pentrucă activitatea lor s'a redus la foarte puține deseori ne depășind nici măcar limitele concursurilor districtuale.

Despre atleți nici vorbă; câteva nume doar, cerute neapărat de formalitățile afilierii, altfel...

Cu toate acestea în Constanța s'a activat și se activează încă entuziast. Sezonul trecut a cunoscut aproape săptămânal concursuri, e drept fără ca ele să aducă multe nume noi și fără pretenții de organizări strălucite.

Astăzi în Constanța, au rămas doar câteva grupări: Dobrogeana, Pielari și Incălțăminte, CFR, Petrolist, G. S. F. P. C. și în plus Sindicatul Port Transport și A. S. Armata, ultimele cu o activitate mai intensă. Insfârșit, în perspectivă apariția unui club nou: Sportul Școlăresc, care va avea — după cât se pare — cel mai mare număr de atleți.

Sunt săli, totuși e lipsă de săli!

Din aceste opt cluburi, actualmente antrenament de iarnă, nu fac decât ultimele, pentrucă lipsesc aproape complect sălile, dar oricum în această direcție lipsește și bunăvoința.

In materie de săli, Constanța are astăzi două: la Liceul Teoretic de fete — în care se poate lucra cu maximum 30—35 de atleți și cea a Liceului Industrial de fete în care cu bunăvoință ar putea lucra vreo douăzeci.

Acestora li se adaugă și o sală a Marinei, în care lucrează numai atleții armatei, iar CFR are și el una în construcție, care va fi gata la începutul lunii viitoare.

In afară de acestea, Constanța posedă un manej acoperit — al unui regiment local, de proporții surprinzătoare — 80 m. pe 60 m.

Veți recunoaște că într'un asemenea manej, s'ar putea face nu numai antrenament dar și concursuri. Din nefericire manejul are însă o altă folosință.

*

Puținii atleți care activează acum — vorbim numai de cei legitimați, pentrucă ceilalți sunt mult mai mulți — fac săptămânale crossuri pe malul mării. Participă regulat vreo zece atleți, dintre care Peter Popescu se arată un aspirant serios la titlul de campion național iunior cross. Dintre ceilalți atleți mai cunoscuți — Mușat joacă numai volley iar Fulorea Zamfira n'a început încă antrenamentele. In tabăra armatei însă, T. Stanca conduce un lot numeros de fondiști, pregătindu-i serios pentru aceleași campionate naționale de cross ale juniorilor, ce se vor desfășura peste o lună.

Dintre fetele liceelor din localitate, s'a remarcat — chiar de anul trecut — o tânără, Stela Alexe, care a alergat în sezonul 1948, 13.2 pe sută — cu vântul în spate — și sub 29.0 pe două sute de metri, dovedind calități remarcabile și multă sârguință în antrenamente.

O pistă... și doar atât...

Păcat însă, că toată activitatea constănțenilor e strâns legată — și firesc — de pista de atletism locală, care astăzi se prezintă, într'o stare deplorabilă.

Stadionul neîmprejmuit, a făcut pe trecători, să-și scurteze drumul, să treacă peste pistă, făcând inevitabile poteci folosite nu numai de pietoni dar și de căruțe și mașini.

In afară de asta și starea propriuzisă a pistei lasă complect de dorit, suprafața ei fiind răvășită, plină de pietre, cioburi de sticlă, așchii de lemn etc.

Și toți constănțenii se plâng de starea aceasta de lucruri. Dar niciunul din ei nu ia inițiativa să mobilizare pe tinerii din localitate să îngrijească voluntar de starea pistei și să refacă cât de cât stadionul. Așteaptă cu toții intervenția altora, deși d. comandor Țacu, se străduește să împrejmuiască stadionul și să-i dea un alt aspect, fiind singurul stadion din localitate utilizabil, cel al SPT-ului, din port, ne putând fi folosit decât de atleții clubului.

*

Constănțenii se mai plâng de lipsa echipamentelor, treninguri și pantofi cu cule.

*

In rest lucrează cât decât și se pregătesc pentru organizarea campionatelor de sector, cu Tulcea și Ialomița.

*

Dar apropos de Tulcea, tot constănțenilor le revine misiunea de a-i face și pe tulceni să înțeleagă frumusețile atletismului, pentru ei încă necunoscute.

r. vilara

SPORTIVII SE REMARCĂ

O clipă, am impresia că atenția m'a trădat. Dar poate că e de vină și afurisita aceasta de motocicletă, care s'a apucat tocmai acum să pufnească prin curtea fabricii.

Oprea mi-a ghicit însă nedumerirea.

— Da, am o fetiță de 12 ani.

Și apoi, simțind că prin minte îmi trec tot felul de chestionare și probleme aritmetice, adaogă surâzând cu sfială:

— Știți, m'am însurat la etatea de 17 ani.

Dece s'a rușit Oprea? Dimpotrivă, iată un tânăr sportiv care și-a dovedit pe toate tărâmurile vrednicia, organizându-și viața cu același pricepere ca și munca. Bun footballist, bun lucrător, bun sindicalist, Oprea Ion nu putea fi decât și un brav cap de familie.

ALTE REZULTATE DIN ȚARĂ

AS Partizan (T. Măgurele) — Tinerimea (Putinei) 2—0 (0—0)

T. MAGURELE, 27 (prin telefon). — După o repriză în care a rezistat frumos, echipa Tinerimea din Putinei a cedat lui AS Partizan cu 2—0.

Au marcat: Stavarache și Aurică.

CFR Iași — Armata Iași 1—0 (0—0)

IAȘI, 27 (prin telefon). — In fața unui public numeros, aproape 3000 de spectatori, s'a jucat matchul dintre CFR și Armata din localitate.

Goalul marcat în min. 63 de Leonte a adus victoria feroviarilor. A arbitrat d. Jules Maier.

Inainte de match, Sabăslău dela Armata a vorbit despre importanța unificării organizațiilor de tineret.

Rezultatele cat. Distincție a Distr. Timișoara

TIMIȘOARA, 27 (prin telefon). — In cadrul campionatului districtual s'au înregistrat azi la categoria distincție următoarele rezultate:

Sind. Textil — ILSA 1—1 (1—0).

AS Armata — Sind. Alimentar 5—0 (0—0).

Metalochimic — Sind. Constructori Bohn 2—0 (1—0). De remarcat că au jucat fostele Divizionare C ILSA și Armata.

Textila Sf. Gh. — CSU Brașov 5—0 (3—0)

BRAȘOV, 27 (Prin telefon).— Astăzi s'a disputat în localitate matchul de fotbali amical dintre Textila Sf. Gh. și CSU Brașov.

Studenții cu o echipă nepusă la punct încă, au cedat cu 5—0 (3—0).

Au marcat: Boga (4) și Szekeli (1). A arbitrat bine d-l G. Ionescu.

CFR Sibiu — CFR Arad 6—1 (3—0)

SIBIU, 27 (Prin telefon). — După un match în care au fost net superiori feroviarii sibieni au dispus de CFR Arad cu 6—1 (3—0).

Au marcat: Gârleanu (3) Dragoman (2) și Văcaru (1) pentru CFR Sibiu și Schertz din penalty pentru CFR Arad. A arbitrat bine d-l Sednicec.

Explosivi—CSM Sighișoara 5—2 (2—0)

FAGARAȘ, 27 (prin telefon). — Azi s'a disputat în localiate matchul amical de football dintre Explosivi Nitramonia și CSU Sighișoara. Echipa gazdă a învins cu 5—2 (2—0).

In pauza matchului s'a vorbit despre „Sportul în țările capitaliste". Au asistat 400 de spectatori.

Sub semnul UNIFICĂRII

Acțiunea de unificare a tineretului muncitor, într'o singură organizație revoluționară de tineret se desfășoară într'o atmosferă entuziastă, masa întregului tineret muncitor arătându-și dragostea și atașamentul față de Partidul Muncitoresc Român, conducătorul și îndrumătorul tineretului.

Exemplele sunt din zi în zi mai numeroase, mai semnificative. Astfel, tinerii muncitori din Pitești, sprijină țărănimea muncitoare în pregătirea campaniei de primăvară, prin repararea plugurilor și a uneltelor necesare aratului. Deasemenea tineretul din jud. Argeș a prestat 45.786 ore de muncă voluntară în diferite munci de interes obștesc. Zeci de mii de ore de muncă voluntară a prestat și tineretul din jud. Dâmbovița, realizând următoarele: desfundarea șanțurilor (12 km.), împrăștierea a 3500 m. c. pietriș pe șosele, facerea unui număr de 800 gropi pentru pomi, repararea a 8 poduri și 14 podețe și amenajarea a 4 terenuri de sport. In cadrul campaniei pentru împlinirea și depășirea Planului de Stat, realizările sunt frumoase. Așa de pildă, tânăra Cosac Floarea, decorată cu „Ordinul Muncii" clasa II, a depășit norma cu 150 la sută, iar tânărul Nicolae Nicolae dela CFR Târgoviște a întrecut norma cu 120 la sută, antrenând în întreceri încă 60 de tineri.

Paralel cu aceste acțiuni, care sunt semnalate în toate colțurile țării, tineretul mai organizează festivaluri artistice, precum și diferite întreceri cu caracter sportiv. La aceste întreceri participă sute de concurenți numărul spectatorilor fiind și el destul de mare. In fiecare ocazie, chiar în cele mai mărunte, tineretul arată dragoste și entuziasm în întâmpinarea congresului care va avea loc la 19 Martie.

LA CAMPIONATELE POPULARE DE ȘAH

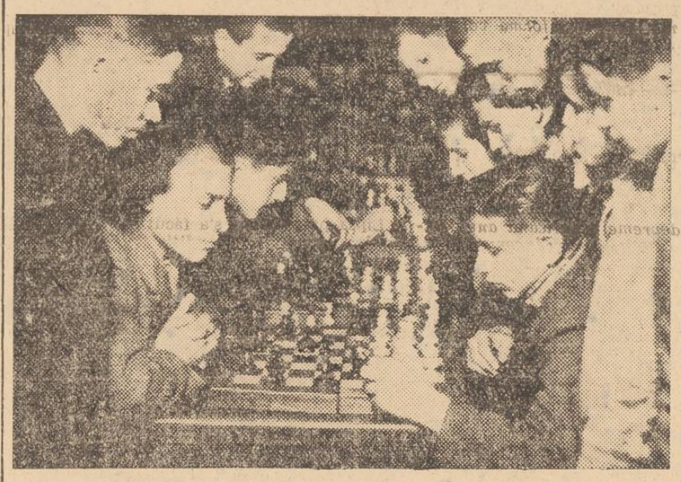

Intr'un entuziasm de nedescris, în Capitală, se desfășoară campionatele populare de șah. Muncitorii, funcționarii, soldații, elevii și studenții au îndrăgit acest joc și-l practică pe o scară cât mai întinsă. Actualele campionate au scos la iveală elemente de valoare, care nu ar fi avut posibilitatea de evidențiere, dacă s'ar fi popularizat acest joc. La mesele de șah stau față'n față elev de școală cu ofițer superior, muncitor din fabrică cu șef contabil, disputându-și întâietatea.

Cu mintea concentrată ei gândesc cum ar putea mai bine să și apropie victoria. Efortul lor le aduce satisfacții morale nebănuite încă. Cât mai mulți jucători de șah: aceasta este deviza!

CÂTEVA NOȚIUNI ELEMENTARE DESPRE JOCUL DE RUGBY

de

Ing. A. MARAȘESCU

Lipsa de popularitate a rugbyului în marile mase ale tineretului nostru sportiv, nu se datorește atât regulilor ceva mai complicate ale jocului sau aspectului mai bărbătesc al fazelor ci în cea mai mare măsură, felului în care forurile conducătoare ale sportului, în trecutele regimuri, au privit difuzarea acestui joc.

Introdus în țară în 1916, de câțiva studenți și elevi, cari și-au făcut studiile în Franța, rugbyul a fost considerat de snobii cari conduceau FRR-ul, ca un sport rezervat exclusiv protipendadei burghezo-moșierești și deci nedemn de a fi popularizat.

Invățat însă de câțiva entuziaști, acest sport care se potrivește atât de bine calităților înnăscute ale poporului nostru, a reușit în ciuda tuturor piedicilor întâmpinate să se ridice la un nivel apropiat, ca factură tehnică, de rugbyul practicat în Franța.

Totuși, în ciuda eforturilor opuse de iubitorii acestui joc, rugbyul nu a putut să ocupe locul pe care-l merita, din cauza lipsei unui plan bine organizat și atent urmărit.

*

Apariția echipelor muncitorești alături de cele studențești, școlare sau militare, au dat un nou impuls difuzării rugbyului și au dovedit și celor mai sceptici că, contrar părerilor lor, frumusețea jocului nu scade ci din contră câștigă prin nota de sportivitate, bărbăție și loialitate ce caracterizează pe muncitorul sportiv.

Cum astăzi sportul în RPR. are o nouă bază de organizare, este momentul ca și rugbyul să-și ia locul în rândurile sporturilor populare.

Deaceea toți rugbyștii cari doresc și altora satisfacțiile pe cari ei le-au avut prin practicarea acestui joc, au datoria morală să-și dea concursul prin toate mijloacele la difuzarea rugbyului.

Până când forul respectiv va porni la o difuzare sistematică bazată pe un plan judicios întocmit, colectivul de antrenori al F. R. R. își la obligația să publice o serie de articole din care și cei neinițiați încă în tainele jocului să poată căpăta o serie de noțiuni elementare pentru cunoașterea rugbyului.

*

Pentru practicarea rugbyului, este necesară o pregătire atletică, pe cât de complectă pe atât de diversă. Dealtfel marea majoritate a jucătorilor sunt practicanți, și adeseori chiar vârfuri, ale altor sporturi ca de pildă: basket, volley, atletism, hokey, sky, înot, etc.

In privința calităților atletice necesare unui jucător de rugby, vom menționa: viteză, pătrundere și elasticitate. Evident sunt foarte mulți cei cari posedă aceste calități dela natură și deci vor fi mai ușor de prelucrat, dar asta nu denotă că numai aceștia se vor putea evidenția ca adevărate valori, așa cum poate, greșit s'ar crede.

Din contra s'au observat și studiat numeroase cazuri, când jucătorii cărora natura le-a fost mai vitregă, au reușit totuși grație unei pregătiri atente, să devină nu numai oameni de bază ai echipei din care făceau parte dar chiar stâlpi ai loturilor naționale.

Principiul esențial ce deosebește rugbyul de celelalte sporturi cu balonul, este acela al regulei „afară din joc" care spune că „un jucător nu poate juca balonul decât dacă se găsește în spate sau cel mult pe linie cu cel dela care a primit mingea. Dacă nu se află în această poziție el trebue să alerge către câmpul său, pentru a nu fi pedepsit ca afară din joc". Această regulă se aplică indiferent unde pe toată suprafața terenului.

Rugbyul se joacă și cu mâna și cu piciorul. Balonul are forma ovală pentru a fi prins mai ușor cu mâna, a putea fi controlat mai greu cu piciorul și a nu fi ușor să ruleze pe pământ.

Balonul jucat cu mâna nu poate fi aruncat decât înapoi sau cel mult pe aceeași linie, în alt caz comițându-se un „înainte" care conform principiului arătat mai sus, este generator de „afară din joc" și deci se sancționează.

Balonul jucat cu piciorul, poate fi bătut înainte dar nu poate fi jucat sau urmărit decât de coechipierii cari sunt în urma celui care a bătut, ceilalți trebuind să alerge spre câmpul lor de joc până ce ajung în dreptul celui care a lovit balonul, după care sunt și pot participa la joc.

O altă deosebire ce caracterizează rugbyul față de alte jocuri de echipă, este aceea că jucătorul care poartă balonul și numai acesta — atât timp cât îl deține — poate fi împiedecat să înainteze printr'un placaj.

Jucătorul ținut sau oprit astfel să înainteze este obligat să dea imediat drumul la minge, să se îndepărteze de ea și să nu împiedece pe ceilalți să continue faza.

Dela aceste principii simple dar generale, derivă celelalte reguli de joc și în cazul când ele sunt respectate cu strictețe de jucători, frumusețea jocului se face dela început remarcată.

Spicuiri din regulamentul ridicărilor de haltere

Sportul halterelor a fost până de curând foarte puțin desvoltat la noi. Atenția pe care i-o dau astăzi forurile de specialitate organizând cât mai multe concursuri, a făcut să aibă o popularitate din ce în ce mai mare: numărul halterofililor din întreaga țară a început să crească, recordurile se ameliorează necontenit.

Pentru lămurirea tinerilor începători în acest sport și a publicului care la Campionatele Capitalei n'a putut găsi un răspuns la întrebarea: „de ce încercarea lui X este declarată nereușită?", publicăm azi punctele mai importante din regulamentul oficial al ridicărilor de haltere, astfel ca acei ce vor asista la concursul de haltere interorașe la care participă cei mai buni halterofili din Sinaia, Brașov, Galați și București și care va avea loc în Capitală la 20 Martie să poată ști dinainte când o încercare e reușită și când nu.

Probe obligatorii la concursuri (ridicări cu ambele brațe).

1. Impins.
2. Smuls.
3. Aruncat.

IMPINS.

Timpul I. Se apucă bara și se duce într'un singur timp la umeri, fie prin fandare, fie prin îndoirea picioarelor; se așează bara pe piept sau pe brațele îndoite complet, se duc picioarele în aceeași linie, depărtate la maximum 40 cm., unul de altul.

Timpul II. După marcarea a două secunde în poziție precedentă, se ridică bara încet, în sus, până la completa întindere a brațelor, fără smunciturâ sau plecare bruscă. Se va ține bara sus timp de două secunde.

In tot timpul executării, poziția atletului va fi perfect verticală.

SMULS.

Se ridică bara într'un singur timp până ce brațele sunt perfect întinse, fie prin fandare, fie prin flexiunea (îndoirea picioarelor). Se aduc picioarele pe aceeași linie, depărtate la maximum 40 cm. Se ține bara sus timp de două secunde.

E interzis: a atinge pământul cu genunchiul, a împinge apoi, a mișca mâinile dealungul barei, a atinge bara cu corp.

ARUNCAT.

Timpul I. Se aduce bara la piept ca la stilul împins.

Timpul II. Se îndoaie (flexează) picioarele și se întind bruse concomitent cu brațele, întinzându-se până la poziția verticală. Se menține bara sus timp de două secunde.

Picioarele vor fi depărtate maximum 40 cm. unul de altul.

Aruncarea repetată e interzisă.

DISPOZIȚII GENERALE.

1. La toate probele, bara va fi așezată orizontal, paralel cu linia picioarelor atletului.

2. La împins și aruncat bara nu va atinge decât pieptul atletului.

3. Este permis „crochetage"-ul (apucarea ultimei falange a degetului mare cu celelalte degete ale aceleiași mâini).

4. Ridicarea ambelor brațe se face simultan, astfel ca bara să aibă tot timpul poziția orizontală.

5. Fiecare concurent are dreptul la trei încercări pentru fiecare din cele 3 probe (stiluri).

6. Nu se poate încerca cu o greutate mai mică decât aceea dela încercarea precedentă.

7. In caz de încercare nereușită, atletul are dreptul la un repaus de 3 minute.

8. In caz de egalitate la o categorie, se va acorda avantajul celui mai ușor dintre concurenți.

Arbitrii sunt în număr de trei: unul de centru (conducător), doi de margine.

După repunerea barei pe podea, la semnul arbitrului de centru, arbitrii arată prin semnale dacă consideră încercarea reușită sau nu.

Cântărirea se face cu două ore înainte de concurs; concurenții se pot prezenta de câte ori vor la cântar, timp de o oră.

Bara va avea grosimea de 28 mm. în dreptul mâinilor. Discurile cele mai mari vor avea diametrul de 45 cm.

Juriul de apel este compus din delegatul federal și câte un delegat de fiecare grupare participantă. Juriul judecă contestațiile și numește pe arbitri.

IN ATENȚIA ARBITRILOR

INAINTE DE INCEPEREA CAMPIONATULUI

de **ST. ALEXANDRIU**

In sezonul de toamnă jocurile de foot-ball s'au desfășurat într'o atmosferă vădită de nesportivitate. Cele mai multe întâlniri, în special cele de campionat, s'au transformat în ciocniri cari nu au avut absolut nimic comun cu noțiunea de sport. Deviza: „Scopul scuză mijloacele", și-a găsit în mod regretabil aplicație, în goana după câștigarea a 2 puncte în clasament.

Rolul sportului nu este acesta. Și deaceia continuarea acestei situații — pe lângă îndepărtarea publicului spectator de pe arenele de sport, — va aduce cu sine pierderea noțiunei exacte a jucătorilor despre jocul de foot-ball, cu urmări asupra integrității fizice a lor.

Măsurile drastice luate în ultimul timp contra jucătorilor recalcitranți par să fi ameliorat în parte răul existent.

Pedepsele exemplare și prompte au fost aplicate fără milă.

Primului factor căruia însă, îi revine datoria sa ia măsuri pentru preîntâmpinarea situațiilor de până acum este arbitrul.

O normală desfășurare a jocului reclamă o sănătoasă și sportivă disciplină a jucătorilor pe teren și o strictă aplicare a regulamentului de joc din partea arbitrilor, lăsând la o parte fantezia și întepretările personale.

Lipsa de disciplină a jucătorilor pe teren se datorează pe de o parte încurajării ce o primesc din partea publicului spectator, iar pe de altă parte, indulgenței arbitrilor. In adevăr arbitrii pot, cu puțin tact, să tempereze orice acțiune mai violentă și sunt obligați să asigure o bună desfășurare a jocului, nu numai din punct de vedere tehnic dar și din punct de vedere sportiv.

In urma conferinței pe țară din 11 și 12 Decembrie 1948, arbitrii au primit puteri depline, în sensul că pot elimina imediat din joc orice jucător care se face vinovat de lovirea intenționată a adversarului, de incitarea publicului spectator și de proteste la deciziile arbitrului.

In consecință, arbitrii sunt invitați să impună jucătorilor în orice împrejurare o disciplină sportivă și perfectă. Prin felul corect și obiectiv de a conduce, ei trebue să preîntâmpine comentariile deciziilor lor din partea jucătorilor. Deasemenea, fără nici un menajament sau considerațiune specială, trebue să ia măsurile impuse de regulament în contra gesturilor de nemulțumire ale jucătorilor, gesturi cari de cele mai multe ori sunt provocătoare de scandaluri din partea publicului spectator. Nici un jucător nu este îndreptățit ca prin vorbe sau gesturi să-și arate nemulțumirile față de deciziile arbitrului.

Incepând cu acest sezon arbitrii vor lua contact înainte de începerea jocurilor cu antrenorii ambelor echipe și cu delegatul fiecărui.

Dar dacă înțelegem să apărăm autoritatea arbitrilor, trebue să înțelegem să apărăm și jucătorilor integritatea fizică, cu atât mai mult, cu cât un jucător accidentat astăzi numai poate să fie folosit în câmpul muncii. In acest scop, arbitrii sunt obligați să dea o deosebită atenție jocului periculos și jocului brutal.

La noi se dă o prea mică importanță jocului periculos și nu se face o distincție între acesta și jocul brutal. Rar se poate vedea o sancțiune a jocului periculos cu toate că regulamentul prin modificările aduse la conferința dela Montreaux prevede pedepse pentru acest fel de joc. Mai mult, prin modificarea articolului 12 se pedepsește și intenția.

In ce privește jocul brutal se va aplica cu cea mai mare strictețe pedepsele prevăzute de regulament, eliminând din joc pe jucătorii recalcitranți.

Legea avantajului se aplică numai la jocurile cari se desfășoară în mod normal și când infracțiunile comise nu sunt prea grave.

Pentru a putea aplica mai bine prevederile regulamentului, în așa fel, ca să nu se nedreptățească nici una din grupări, arbitrii vor ține seama și de semnalizările arbitrilor de linie. Un arbitru oricât de bine ar fi pus la punct cu antrenamentul nu poate fi în apropierea locului unde este jocul, mai ales dacă acesta este rapid.. Pentru o bună înțelegere între arbitrul conducător și cei de tușe, se recomandă ca înainte de începerea jocului, să se stabilească un sistem de semnalizare și supraveghere a terenului în așa fel, încât în orice moment unul din arbitri să se găsească în situație de a primi jocul din apropiere.

Cele două sisteme de arbitraj uzitate la noi, sunt: în „diagonală" și cu doi arbitri de tușe pe o parte.

Orice arbitru poate să aleagă unul din aceste sisteme.

Comportarea pe teren a arbitrilor de tușe

Arbitrii de tușe, ca auxiliarii ai arbitrilor conducători, au un rol foarte important în conducerea unui joc de foot-ball prin faptul că ei contribue într'o mare măsură la regulata sa desfășurare. Acest rol este de foarte multe ori rău înțeles, fie de către arbitrii de linie, fie de către cei de centru. Unii arbitrii de linie, fac exces de patriotism local", care atinge de multe ori necinstea. Arbitrii de linie nu trebue să uite că sunt auxiliarii arbitrului conducător și îl ajută pe acesta la aplicarea regulelor de joc.

In consecință, dacă arbitrul conducător a observat o greșeală și totuși nu a oprit jocul, arbitrul de linie nu trebue s'o mai semnaleze, deoarece aceasta ar contribui la incitarea publicului.

Dacă arbitrul de linie semnalează o greșală și totuși arbitrul conducător nu o sancționează, arbitrul de linie nu trebue să mai insiste.

Se observă de foarte multe ori la arbitrii de tușe o ezitare, sau mai bine zis o nesiguranță în semnalizări, ceiace derutează pe arbitrul de centru și-l silește să nu mai țină cont de nici o semnalizare a arbitrilor de tușe. Această situație nu face altceva decât să îngreuneze normala desfășurare a jocului. La alții, din contră, se observă semnalizări excesiv de repetate pentru greșeli imaginare și care nu au de ce să fie sancționate, dar dau loc la neînțelegeri între arbitrii de pe teren. De aceia este bine, cum am spus mai sus, ca arbitrii să se înțeleagă înainte de joc asupra sistemului de semnalizare.

O situație neplăcută creiază și faptul adeseori observat, că un arbitrii de linie angajează discuții cu publicul spectator, fie ca să justifice sancțiunea, fie ca să scape de responsabilitatea unei decizii luate asupra arbitrului conducător. Aceasta dă dovadă de lipsa celei mai elementare noțiuni de sportivitate. Pe de altă parte discuțiunile cu publicul, sau să spunem, explicațiile ce se dau spectatorilor îl distrează în așa fel, încât arbitrul de tușe pierde câte odată o fază de joc, care de multe ori este decisivă în ce privește rezultatul.

Arbitrii de tușe delegați la un joc, dacă au o cât de mică simpatie pentru vre-una din grupările participante, este mai bine să refuze, decât să accepte delegația. In acest fel se evită orice suspiciune.

Arbitrajul la tușe nu poate fi considerat ca degradant. Funcționarea la tuse dă posibilitate arbitrilor, indiferent de grad, să facă o mai bună experiență în materie de arbitraj. Numai prin arbitraj continuu, fie la centru, fie la tușe, se poate menține o condiție fizică perfectă și mai ales o obișnuință în a urmări jocul depe teren.

Raport asupra comportării arbitrilor de linie

Incepând cu acest sezon, arbitrii conducători sunt obligați să arate în mod amănunțit greșelile comise de arbitrii de linie, astfel ca ele în viitor să nu se mai repete. Să nu se creadă că acoperind o greșală se aduce vre-un serviciu cuiva; din contra. Rostul raportului special asupra comportării arbitrilor de tușe, nu este numai pentru a se lua sancțiuni în contra acelora care greșesc. Arbitrii conducători mai sunt obligați să raporteze și atunci când sunt mulțumiți cum au fost secundați.

Echipamentul arbitrilor

Echipamentul arbitrilor trebue să fie îngrijit și bine pus la punct și el va fi uniform și obligatoriu pe întreaga țară:

ghete negre cu crampoane sau barete,
chiloți negri,
ciorapi negri,
echipus cu insigna FRFA., așezat în stânga cămășii.

La jocurile districtuale se poate întrebuința și cămașe albă.

Arbitrii din întreaga țară sunt obligați să respecte întocmai aceste dispoziții.

Ținuta arbitrilor pe teren

Ținuta arbitrilor pe teren trebue să fie totdeauna demnă și sportivă.

Arbitrul, în afară de faptul că trebue să cunoască și să aplice perfect regulamentul de joc, trebue să aibă o ținută morală perfectă și să fie factor educativ în mișcarea sportivă, contribuind astfel, la ridicarea și redresarea football-ului în R. P. R.